

Nr 28.

Ankom till Riksdagens kansli den 3 maj 1912 kl. 4 e. m.

Betänkande, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om provianteringsfrilager dels och i ämnet väckta motioner.

Genom proposition, nr 120, af den 22 mars 1912, hvilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga nedan intagna förslag till förordning om provianteringsfrilager samt besluta, att de nya bestämmelserna skulle träda i kraft å den tid, Konungen bestämde.

Förslag

till

förordning om provianteringsfrilager.

§ 1.

1. I sådan vid saltsjön belägen stad, hvarest tullkammare under tullförvaltares öfverinseende finnes inrättad, må, under förutsättning att staden förbundit sig afstå från hamnafgifter för fartyg, som anlöper stadens hamn allenast för att intaga proviant, kol eller skepps-förnödenheter för fartygets behof men utan att därstädes intaga annat

gods eller lossa, efter staden af Konungen meddeladt särskildt tillstånd, från utrikes ort infördt, till proviantering och utrustning af fartyg afsedt tullpliktigt gods, med här nedan stadgade undantag, efter verkställd tullbehandling men utan tullafgifts gäldande uppläggas i särskildt magasin under godsägarens egen vård, med villkor att säkerhet ställes för belöpande tullafgift. Sådan magasinering benämnes provianteringsfrilager.

2. För brännvin och sprit af säd, potatis eller andra jordfrukter, med undantag af whisky, äfvensom för krut och andra explosiva varor må provianteringsfrilagersrätt ej åtnjutas.

§ 2.

För gods, som upplägges å provianteringsfrilager, skall, därest icke för detsamma dessförinnan utgått nederlagsafgift, betalas provianteringsfrilagersafgift efter enahanda beräkningsgrund, som gäller i fråga om förstnämnda afgift.

§ 3.

Å provianteringsfrilager liggande varor må icke underkastas förädlingsarbete eller annan bearbetning.

§ 4.

Från provianteringsfrilager må gods, fördeladt i större eller mindre partier, för proviantering eller utrustning utlämnas till fartyg under villkor,

att fartygets dräktighet icke understiger det tontal, som af Konungen i sådant afseende bestämts vid meddelandet för staden af tillstånd till åtnjutande af provianteringsfrilagersrätt, samt

att fartyget antingen utklarerat direkt till utrikes ort eller befinner sig på resa mellan utrikes orter; ankommande dock på Konungens pröfning vid nämnda tillstånds meddelande, huruvida rätt att från provianteringsfrilager intaga gods jämväl må tillkomma fartyg, hvilket inkommit från utrikes ort med destination till annan svensk hamn, äfvensom med vederbörligt svenskt mätbref försedt däckadt fiskefartyg, hvilket skall afgå till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

§ 5.

Gods, som från provianteringsfrilager i föreskrifven ordning utlämnas till fartygs proviantering eller utrustning, är befriadt från tullavgift.

För å provianteringsfrilager upplagdt gods, hvilket af ägaren annorledes disponeras, äfvensom för gods, som å sådant frilager undergår förskämning eller genom olyckshändelse eller eljest går förloradt, skall ägaren vidkännas belöpande tullavgift utan något afdrag; ägande Konungen bestämma, om och under hvilka villkor gods må öfverflyttas till annat provianteringsfrilager.

§ 6.

Tullavgifter, som skola utgå för varor, upplagda å provianteringsfrilager, beräknas efter de taxor och författningar, som äro gällande, då förtullningsinlaga för godset skall aflämnas.

§ 7.

De närmare bestämmelser angående provianteringsfrilager, som, utöfver hvad i denna förordning föreskrifves, för bevarande af kronans rätt eller eljest finnas erforderliga, meddelas af Konungen.

Öfvergångsstadgande.

Nådiga förordningen den 18 september 1874 angående frilager för proviantering af fartyg i Öresund må fortfarande äga tillämpning, intill dess Konungen annorlunda förordnar.

Beträffande motiveringen till nu återgifna förslag tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen.

I sammanhang med den kungl. propositionen har utskottet till behandling förehaft tvänne inom Riksdagen i ämnet väckta motioner, nämligen nr 102 i Första kammaren af herr *Bäckström*, som hemställer, att § 1 mom. 2 af den i Kungl. Maj:ts proposition nr 120 föreslagna förordningen om provianteringsfrilager måtte erhålla följande lydelse:

»För brännvin och sprit, alla slag, samt vin, äfvensom för krut och andra explosiva varor må provianteringsfrilagersrätt ej åtnjutas», samt nr 290 i Andra kammaren, af herr Byström, hvilken yrkar, att § 1 mom. 2 måtte få följande lydelse:

»För brännvin och sprit, alla slag, eller vin, äfvensom för krut och andra explosiva varor må provianteringsfrilagersrätt ej åtnjutas.»

I afseende å hvad motionärerna anfört till stöd för sina ofvan omnämnda yrkanden får utskottet hänvisa till motionernas innehåll.

Då utskottet finner det vara angeläget, att handeln med förnödenheter, afsedda för fartygs proviantering, särskildt med hänsyn till västkustens fiskarbefolkning erhåller sådana lättnader i tullhänseende, som Kungl. Maj:ts förslag afser att bereda densamma, och då härför tydligen erfordras inrättande af en särskild institution af den art, som i propositionen föreslås, har utskottet funnit sig böra i princip tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts proposition. Vid granskning af författningsförslaget har inom utskottet ifrågasatts, huruvida icke ifrågavarande institution kunde erhålla en sådan utvidgning, att rekvirerade varor kunde under tullverkets sigill föras från provianteringsfrilagret till andra platser med inrättad tullbevakning för att där utlämnas. Genom en sådan anordning skulle institutionen bereda särskildt den fiskarbefolkning, för hvilken den närmast är afsedd, väsentligt större fördelar än Kungl. Maj:ts förslag innebär.

Den sålunda ifrågasatta utvidgningen synes utskottet vara väl värd att tagas under ompröfning. Med hänsyn därtill att någon utredning i denna fråga icke föreligger, har utskottet emellertid icke ansett sig böra framställa förslag till något stadgande i berörda syfte utan endast velat fästa Riksdagens uppmärksamhet på saken.

Utskottet har beträffande förslagets särskilda bestämmelser endast ett ändringsförslag att framställa.

I § 1 mom. 2 i författningsförslaget har i fråga om förbud mot vissa varors uppläggning å provianteringsfrilager införts enahanda bestämmelse, som i § 62 i tullstadgan fastställts såsom villkor för åtnjutande af nederlagsrätt. I ofvanberörda motioner har emellertid yrkats sådan ändrad affattning af momentet, att från provianteringsfrilagersrätt skulle undantagas utom annat, brännvin och sprit, alla slag, samt vin, och har utskottet på den af motionärerna angifna grund funnit sig böra ansluta sig till motionerna.

På grund af hvad utskottet sålunda anfört får utskottet hemställa,

att Riksdagen må

dels antaga ofvan införda förslag till förordning om provianteringsfrilager, dock att, med bifall till de föreliggande motionerna, I: 102 af herr Bäckström och II: 290 af herr Byström, § 1 mom. 2 i förordningen skall erhålla följande ändrade lydelse:

»2. För brännvin och sprit, alla slag, samt vin äfvensom krut och andra explosiva varor må provianteringsfrilagersrätt ej åtnjutas»;

dels ock besluta, att de nya bestämmelserna skola träda i kraft å den tid, Konungen bestämmer.

Stockholm den 3 maj 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservation

af herrar friherre *C. J. Beck-Friis*, *Lyckholm*, friherre *Fleming*, *Hallin* och *Knaust*, hvilka ansett, att utskottet bort föreslå Riksdagen att, med afslag å ofvan berörda motioner, nr 102 i Första kammaren och nr 290 i Andra kammaren, bifalla den af Kungl. Maj:t föreslagna lydelsen af § 1 mom. 2.

Herrar friherre *Trolle*, *Trapp* och *Jespersion* hafva anhållit få antecknadt, att de icke deltagit i den slutliga behandlingen af detta ärende inom utskottet.
